

DECIZIA nr. 517/08.07.2014
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia sector 6 a Finantelor Publice cu adresa nr. x inregistrata la DGRFPB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de SC X SRL, CIF ..., cu sediul in, sector 6, Bucuresti.

Obiectul contestatiei, transmisa prin posta in data de 28.03.2014 si inregistrata la Administratia sector 6 a Finantelor Publice cu adresa nr. x, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, remisa prin posta cu confirmare de primire in data de 04.03.2014 (asa cum reiese din confirmarea de primire atasata la dosarul cauzei de organul fiscal), prin care s-au stabilit accesorii in suma totala de **x lei**.

Avand in vedere dispozitiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC X SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea cauzei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata SC X SRL solicita anularea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x in suma totala de x lei pentru urmatoarele motive:

Societatea a declarat si achitat in integralitate pentru perioada de raportare trimestrul II 2011 impozit pe venitul microintreprinderi la 25.07.2011, iar in data de 30.08.2011 a depus declaratie rectificativa prin care a declarat ca nu datoreaza impozit pe venitul microintreprinderilor.

Prin declaratia 101 a declarat in mod corect impozit total datorat la profit dar a declarat in mod eronat impozit de plata la impozit pe venitul microintreprinderilor, astfel ca la data de 02.09.2013 a depus declaratie 101 rectificativa.

Societatea mentioneaza ca si-a achitat toate obligatiile fiscale in termenul legal si ataseaza in acest sens fise sintetice totale datate 07.08.2013, 11.09.2013 si 10.10.2013.

In 12.09.2013 societatea constata ca are achitat in plus la impozit pe veniturile microintreprinderilor si solicita compensarea sumei respective cu impozitul pe profit datorat, compensare realizata prin decizia nr. x.

Societatea considera ca platile in plus trebuiau compensate de drept la 25.03.2012 si nu la data operata in evidentele fiscale si astfel ca s-au generat dobanzi si penalitati de intarziere.

Societatea solicita anularea deciziei atacate, corectarea evidentei fiscale prin operarea in mod corect a compensarii si anularea distribuirii efectuate dupa data de 20.07.2011, reconstituind sumele achitate.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, organele fiscale teritoriale, au stabilit in sarcina SC X SRL, in baza evidentei pe platitor, dobanzi si penalitati de intarziere aferente obligatiilor datorate la impozitul pe profit in suma de x lei, impozitul pe dividende persoane fizice in suma de x lei si la impozitul pe venitul microintreprinderilor in suma de x lei, un total de x lei.

III. Fata de constatările organului fiscal, susținerile contestatarei, reglementările legale în vigoare pentru perioada verificată și documentele existente în dosarul cauzei se țin următoarele:

3.1. Referitor la accesoriile în suma de x lei aferente debitelor stabilite la impozitul pe profit

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează dobânzi și penalități de întârziere aferente obligațiilor fiscale în suma de x lei calculate de organul fiscal teritorial, în condițiile în care accesoriile au fost calculate urmarea majorării obligației de plată reprezentând impozit pe profit aferentă anului 2011.

In fapt, Administrația sector 6 a Finanțelor Publice a emis decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x prin care i se calculează accesorii în suma de x lei pentru debitele declarate prin declarația 101 rectificativă depusă în data 02.09.2013 cu scadența 25.03.2012 și pentru debitul stabilit prin declarația 100 cu termen scadent 25.10.2013.

Din analiza fișei pe platitor a societății rezultă următoarele:

- în data de 06.03.2012, societatea depune formularul 101 - declarația privind impozitul pe profit pentru anul 2011 rezultând suma de x lei de recuperat;
- în data de 02.09.2013, societatea rectifică formularul 101 - declarația privind impozitul pe profit pentru anul 2011 rezultând suma de plată x lei;
- în data de 12.09.2013 societatea depune cerere de compensare prin care solicită să i se compenseze suma platită în plus la impozitul pe venitul microintreprinderilor cu obligațiile de plată aferente bugetului de stat;
- în data de 26.09.2013 societatea depune declarația rectificativă nr. x prin care anulează suma de x declarată la impozitul pe profit aferent trimestrului II 2009 și o declară la impozitul pe venitul microintreprinderilor;
- la data de 01.10.2013 când se efectuează compensarea, societatea figurează cu obligații de plată la impozitul pe profit în suma de x lei;
- compensarea se efectuează prin decizia nr. x, cu data rectificării formularului 101 - declarația privind impozitul pe profit pentru anul 2011;

Conform vectorului fiscal din baza de date, societatea în perioada 01.01.2011-31.03.2011 a fost platitoare de impozit pe venitul microintreprinderilor, iar în data de 01.04.2011 a trecut la plata impozitului pe profit.

SC X SRL consideră că plățile în plus trebuiau compensate de drept la 25.03.2012 și nu la data operată în evidențele fiscale și astfel ca s-au generat dobânzi și penalități de întârziere.

Societatea menționează că și-a achitat toate obligațiile fiscale în termenul legal și atasează în acest sens fișe sintetice totale datate 07.08.2013, 11.09.2013 și 10.10.2013.

Administrația sector 6 a Finanțelor Publice susține că accesoriile au fost calculate ca urmarea efectuării compensării în baza de date, iar societatea nu și-a exercitat dreptul de a contesta deciziile de compensare.

In drept, potrivit art.110, art. 111, art.115, art. 116, art. 119, art. 120 și art. 120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004:

“Art. 110 - (3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

- a) decizia de impunere;***
- b) declarația fiscală;***
- c) decizia referitoare la obligații de plată accesorii; (...)***

"Art. 111 - (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează."

"Art. 115 - (1) (1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la [art. 21](#) alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluiași tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor [art. 114](#), de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

b) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată, se aplică prevederile [art. 175](#) alin. (4¹).[...]

(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil."

"Art. 116 – (4) Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele exista deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile".

"Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere."

"Art. 120 - (2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.(...)

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

"Art. 120¹ - (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

Potrivit dispozițiilor legale mai sus invocate societatea are obligația de a calcula cuantumul obligațiilor fiscale, de a le înscrie în declarația fiscală care se depune la organul fiscal. Declarațiile se înregistrează în evidența fiscală în ordinea depunerii, iar plățile efectuate în contul obligațiilor fiscale sting obligațiile așa cum au fost înscrise în declarații și depuse la organul fiscal, în ordinea vechimii. Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere începând cu ziua imediat următoare termenului scadent până la data stingerii sumei datorate și se sting în ordinea vechimii.

Din documentele existente la dosarul în cauză și din analiza fișei sintetice rezultă următoarele:

- la trimestrul II 2011, societatea declară eronat impozit pe veniturile microintreprinderilor în suma de x lei, prin declarația nr. x, iar prin declarația rectificativă nr. x anulează această sumă, rezultând suma achitată în plus de x lei, întrucât societatea a și achitat suma de x lei în data de 20.07.2011;

- societatea declară impozit cu valoare 0 prin depunerea formularului 100 pentru trimestrul II 2011 sub nr. x;

- în data de 06.03.2012, societatea depune formularul 101 - declarația privind impozitul pe profit pentru anul 2011 sub nr. x cuprinzând sume eronate, respectiv declară la rândul 47

– impozitul pe venitul microintreprinderilor declarat pentru anul de raportare prin formularul 100 – suma de x lei (x lei trimestrul I si x lei trimestrul II), rezultand astfel, suma de x lei de recuperat;

- in data de 02.09.2013, societatea rectifica formularul 101 - declaratia privind impozitul pe profit pentru anul 2011 rezultand suma de plata x lei;

- la data de 12.09.2013, societatea figura cu impozit de veniturile microintreprinderilor achitat in plus in suma de x lei si sume de plata la impozitul pe veniturile din salarii in suma de x lei, impozit pe dividende persoane fizice x lei si impozit pe profit in suma de x lei;

- in data de 12.09.2013 societatea depune cerere de compensare prin care solicita sa i se compenseze suma platita in plus la impozitul pe venitul microintreprinderilor cu obligatiile de plata aferente bugetului de stat;

- in data de 26.09.2013 societatea depune declaratia rectificativa nr. x prin care anuleaza suma de x declarata la impozitul pe profit aferent trimestrului II 2009 si o declara la impozitul pe venitul microintreprinderilor;

- la data de 01.10.2013 cand se efectueaza compensarea, societatea figura cu un plus la impozitul pe veniturile microintreprinderilor in suma de x lei si obligatii de plata la impozitul pe profit in suma de x lei si x lei la impozitul pe dividende persoane fizice;

- compensarea se efectueaza prin decizia nr. x, cu data rectificarii formularului 101 – declaratia privind impozitul pe profit pentru anul 2011;

- societatea nu efectueaza plata pentru debitul declarat prin declaratia 101 nr. x cu termen scadent in data 25.03.2012;

- de asemenea, societatea nu efectueaza plati nici pentru debitul declarat cu termene scadente la data de 25.04.2012 si 25.07.2012.

Astfel, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei afirmatia societatii privind achitarea integrala si la termen a obligatiilor datorate, avand in vedere cele mai sus mentionate.

Administratia sector 6 a Finantelor Publice sub nr. x, a emis Decizia privind compensarea obligatiilor comunicata societatii in data de 05.11.2013, necontestata de de aceasta.

Platile compensate au fost inregistrate in evidenta pe platitor si au stins obligatii fiscale in conformitate cu prevederile legale din Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile ulterioare.

Referitor la afirmatia societatii cu privire la faptul ca platile in plus trebuiau compensate de drept la 25.03.2012 si nu la data operata in evidentele fiscale si astfel ca s-au generat dobanzi si penalitati de intarziere, nu poate fi retinuta favorabil in solutionarea cauzei tinand cont ca Decizia privind compensarea obligatiilor emisa nu a fost contestata. Mai mult, compensarea a fost efectuata de catre organul fiscal la data depunerii declaratiei rectificativa cod "101" in conformitate cu prevederile art. 116 alin (4), Cod procedura fiscala, care prevede: *"Daca legea nu prevede altfel, compensarea opereaza de drept la data la care creantele exista deodata, fiind deopotriva certe, lichide si exigibile"*.

In speta sunt aplicabile si dispozitiile OPANAF nr. 1801/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 3/2008:

*"În situatia în care contribuabilul, cu buna-credinta, efectueaza o plata mai mare decât cuantumul creantei fiscale înscrise eronat într-o declaratie fiscala care a fost corectata ulterior de catre contribuabil sau au fost stabilite de catre organul fiscal diferente datorate în plus fata de creanta fiscala initiala, în conditiile legii, **data stingerii**, în limita sumei platite suplimentar, **este data platii astfel cum aceasta este definita de lege, daca suma platita suplimentar nu a fost stinsa pâna la data corectarii de catre contribuabil** sau pâna la data stabilirii de catre organul fiscal a diferentei datorate în plus."*

Platile efectuate de contestatara si compensate prin nota de compensare au stins in ordinea vechimii prevazuta de Codul de procedura fiscala, obligatiile de plata declarate.

Fata de cele prezentate, contestatia formulata de SC X SRL impotriva Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata pentru accesoriile in suma de x lei.

3.2. Referitor la accesoriile in suma de x lei aferente debitelor stabilite la impozitul pe venitul microintreprinderilor

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere aferente obligatiilor fiscale in suma de x lei calculate de organul fiscal teritorial, in conditiile in care accesoriile au fost calculate in urma depuneri rectificativei nr. x.

In fapt, Administratia sector 6 a Finantelor Publice a emis decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x prin care i se calculeaza accesorii in suma de x lei pentru debitele declarate prin declaratia rectificativa depusa in data 26.09.2013 cu scadenta 25.07.2009.

In data de 26.09.2013 societatea depune declaratia rectificativa nr. x prin care anuleaza suma de x delcrata la impozitul pe profit aferent trimestrului II 2009 si o declara la impozitul pe venitul microintreprinderilor.

In data de 12.09.2013 societatea depune cerere de compensare prin care solicita sa i se compenseze suma platita in plus la impozitul pe venitul microintreprinderilor cu impozitul pe profit.

Compensarea a fost efectuata prin decizia nr. x, cu data rectificarii formularului 101 – declaratia privind impozitul pe profit pentru anul 2011 si data scadenta a impozitului pe dividende persoane fizice.

In drept, potrivit art.110, art. 111, art.115, art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si a normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004:

“Art. 110 - (3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere;

b) declarația fiscală;

c) decizia referitoare la obligații de plată accesorii; (...)

“Art. 111 - (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.”

“Art. 115 - (1) (1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelate aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

b) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată, se aplică prevederile art. 175 alin. (4¹).[...]

(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil.”

„Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

„ Art. 120 - (2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.(...)

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

„Art. 120¹ - (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Potrivit dispozițiilor legale mai sus invocate societatea are obligația de a calcula cuantumul obligațiilor fiscale, de a le înscrie în declarația fiscală care se depune la organul fiscal. Declarațiile se înregistrează în evidența fiscală în ordinea depunerii, iar plățile efectuate în contul obligațiilor fiscale sting obligațiile așa cum au fost înscrise în declarații și depuse la organul fiscal, în ordinea vechimii. Dobanzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere începând cu ziua imediat următoare termenului scadent până la data stingerii sumei datorate și se sting în ordinea vechimii.

Din documentele existente la dosarul în cauză și din analiza fișei sintetice rezultă următoarele:

- în data de 26.09.2013 societatea depune declarația rectificativă nr. x scadența la data de 25.07.2009 prin care anulează debitul declarat aferent trimestrului II 2009 în suma de x lei;
- societatea a efectuat plata acestei obligații la termenul scadent, potrivit plăților efectuate achitate în contul unic, dar potrivit evidenței analitice pe platitor existente la organul fiscal, această plată a fost utilizată pentru stingerea obligației declarate și existentă în fișa sintetică la data de 25.07.2009, respectiv la impozitul pe profit, unde a fost declarat inițial;
- după depunerea declarației rectificative, în data de 26.09.2013, au fost generate accesoriile.

Solicitarea contestării de anulare a accesoriilor nu este întemeiată întrucât plata efectuată de aceasta era deja distribuită la data depunerii declarației rectificative nr. x, respectiv 26.09.2013, drept pentru care au fost generate accesoriile și sunt legal datorate.

Față de cele prezentate mai sus, urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de către SC X SRL împotriva emis Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x, prin care s-au stabilit accesoriile în suma de x lei, aferente impozitului pe venitul microintreprinderilor pentru perioada 27.07.2009-25.07.2011.

3.3. Referitor la accesoriile stabilite la impozitul pe dividende persoane fizice

Cauza supusă soluționării este dacă dobanzile și penalitățile de întârziere înscrise în decizia de calcul accesorii nr. x au fost calculate corect și legal, în condițiile în care societatea nu-si motivează contestația cu privire la acest capăt de cerere.

In fapt, Administrația sector 6 a Finanțelor Publice, a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x, prin care s-au stabilit dobânzi și penalități de întârziere în suma totală de x lei aferente obligațiilor fiscale datorate la bugetul de stat din care x lei la impozitul pe dividende persoane fizice.

Asa cum rezulta din fisa sintetica de evidenta pe platitor societatea a declarat prin declaratiile fiscale intocmite pe proprie raspundere de catre reprezentatii sai obligatii de plata principale cu scadenta in perioada 25.11.2013 si 20.12.2013 pe care nu le-a achitat la termenul scadent.

Pentru nevirarea in termenul legal a obligatiilor de plata la bugetul general consolidat prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, Administratia sector 6 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina societatii dobanzi si penalitati aferente impozitului pe dividende persoane fizice pentru perioada 25.11.2013-11.12.2013 si 20.12.2013-23.01.2014.

Prin contestatia formulata, societatea nu motiveaza solicitarea de anulare a acestor accesorii desi contestatara solicita anularea in totalitate a deciziei de calcul accesorii.

In drept, potrivit art. 206 si dispozitiile art. 213 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si a normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004:

“Art. 206 - (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...] b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”

„ **Art. 213 - În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării**”.

In speta, sunt incidente si dispozitiile pct. 11.1 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013 care prevad:

„**11.1. Contestația poate fi respinsă ca:**

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Prin contestatia formulata nu prezinta motivele de fapt si de drept pe care isi intemeiaza contestatia drept pentru care urmeaza a respinge contestatia ca neintemeiata si nemotivata pentru suma de **x lei** din Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 110, art. 111, art. 115, art. 116, art. 119, art. 120, art. 120¹, art. 206 si art. 213 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si a normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004, pct. 11.1 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013

DECIDE

1 Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC X SRL impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x prin care s-au stabilit in sarcina accesorii aferente obligatiilor fiscale la impozitul pe profit si impozitul pe venitul microintreprinderilor in suma totala de **x lei**.

2. Respinge ca nemotivata contestatia formulata de SC X SRL impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x prin care s-au stabilit in sarcina accesorii aferente obligatiilor fiscale la impozitul pe dividende persoane fizice in suma de **x lei**.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.